

MĂRCI LINGVISTICE ȘI ORIENTARE DISCURSIVĂ

LIANA POP

Universitatea „Babe-Bolyai”, Cluj

În cele ce urmează, am pornit de la constatarea că unele mărci lingvistice (lexicale, gramaticale, la nivelul *micro* al analizei) de funcții discursiv-textuale, indicând, la nivel *mezo*, dezvoltări posibile ale discursului sau, la nivel *macro*, chiar scheme textuale, globale. Vom identifica mai jos mărci lingvistice, lexicale și/sau gramaticale, purtătoare ale unor inferențe de tip discursiv-textual (narrative, descriptive, argumentative, dialogale etc.).

Tipul de abordare se va situa, în cele din urmă, la confluența **descrierii limbii** și a **descrierii discursului**, încercând să demonstreze în ce mod și în ce zone se efectuează articularea dintre descrierea lingvistică și descrierea discursiv-textuală.

În demersul nostru, vom preciza categoriile descriptive (1), apoi vom trece în revistă studii care deschid perspective de analiză pentru un mod discursiv sau altul (2-4) și vom continua prin a investiga câteva zone încă nedescrise/mai puțin descrise din această perspectivă (5-7). Concluziile la care am dori să ajungem ar trebui să confirme ipoteza noastră generală, aceea a „orientării discursive” a marcurilor lingvistice.

1. Categoriile descriptive

Vom recurge la categoriile descriptive de nivel *micro*, *mezo* și *macro* de analiză, mai precis:

– pentru nivelul *micro* al analizei, ne vor interesa marcurile lingvistice lexicale și gramaticale, constitutive ale enunțurilor;

– la nivelul *mezo* – structurarea discursivă locală, de tip *descriptiv*, *narativ*, *argumentativ*, *dialogal* etc., adică ceea ce vorbitorii percep ca relații progresive în producerea discursului;

– la nivelul *macro*, categoriile pertinente vor fi *tipurile de texte*, cele pe care vorbitorii le percep ca entități globale/structurale complete: *fapt divers*, *fabulă*, *scrisoare*, *reclamă*, *portret*, *ghicitoare*, *interviu*, *dezbateri* etc.

2. Orientarea marcurilor lingvistice

În secțiunile care urmează, vom trece în revistă câteva cercetări care justifică ideea principală a acestui studiu, și anume aceea că marcurile lingvistice poartă indicii ai unor orientări discursive de un tip sau altul. Studiile din domeniul argumentării au făcut-o deja și sunt de mult recunoscute în acest sens (cf. Anscombe, Ducrot 1983), acreditând ideea „argumentării în limbă” și, deci, a unei pragmatice integrate sistemului limbii.

Alte studii, referitoare la tipuri textuale în general (Combettes 1987, Adam 1990, Habert [2009]), au adus elemente suplimentare, lărgind observația spre alte tipuri de discurs.

3. Categoria de „orientare argumentativ ” (OA)

Orientarea argumentativ este o noțiune lansată de Anscombe, Ducrot (1983) și se referă la unele entități lingvistice de nivel micro, în special conectori (fr. *mais*) și operatori (fr. *peu, un peu*), care apar în structurile lingvistice a frazei.

Orientarea argumentativ este în eleasă ca sens argumentativ al enunțului/al enunțului („la classe de conclusions suggérées au destinataire”, cf. Anscombe, Ducrot 1983: 149; Moeschler 1989), *argumentativitatea* aparând, în consecință, ca determinat lingvistic (înscris în limbă).

În ce măsură sursele acestui lucru se poate afirma referitor la alte mărci lingvistice decât cele „orientate argumentativ”? Au alte expresii lingvistice orientări discursive de alt tip – narativ, dialogal sau descriptiv? Încercăm să răspundem în cele ce urmează.

4. Argumente în favoarea categoriei de „orientare narativ ” (ON)

Vom arăta în primul rând că termenul de „orientare narativ ” existent în unele studii a fost/este utilizat cu altă accepțiune decât cea de „dezvoltare narativ ” posibil sau obligatorie pe care i-l vom acorda mai jos. Pe de altă parte, alte studii vorbesc explicit de o „dimensiune lingvistică a narativului” (4.1). În fine, vom propune o definiție pentru categoria de orientare narativ și vom trece în revistă mai multe mărci cu „potențial narativ” (4.2). În fine, vom propune pe baza criteriului de intensitate a orientării narative, dihotomia *nara iune forte* vs *nara iune slab* (4.3).

4.1. Accepțiuni ale termenului

4.1.1. „Orientare narativ ” (Labov, Waletzky)

Termenul de „orientare narativ ” a fost utilizat de Labov, Waletzky (2003: 93) atunci când au definit secvența narativă ca fiind constituită din [**orientare narativ**, complicație, evaluare, rezoluție, coda]. În accepțiunea autorilor¹, termenul desemnează enunțuri libere menite să orienteze cititorul/ascultătorul în ceea ce privește personajele, timpul și locul acțiunilor narative următoare. Cu alte cuvinte, „orientarea” este, în această accepțiune, ceea ce alți cercetători vor numi „incipit” sau „cadru narativ”.

4.1.2. „Orientare narativ ” vs „orientare nonnarativ ” (Habert [2009])

B. Habert adoptă o abordare statistică multidimensională, extrăgând, dintr-un corpus, trăsături preferențiale ale tipurilor de texte. Pentru narativ, statistica sa a dat ca mărci frecvente: verbe la trecut, pronume de persoană a 3-a, verbe „publice”, propoziții principale. Menționăm că termenul de „orientare narativ ” este folosit de autor în opoziție cu cel de „orientare nonnarativ ”.

4.1.3. Noțiunile de „formă narativ ”, „narativitate” și „efect narativ” (Reinhart 1986, Bres 1994, Barceló, Bres 2006)

Reinhart (1986) pune pe baze cognitive perceperea formelor narative și o leagă, explicit, de configurații verbale continue la perfect simplu. La rândul lor, Bres (1994), apoi Barceló, Bres (2006) discută, pe baze lingvistice, noțiunile de narativitate și de efect narativ. Ei reperează efecte narative la mai multe timpuri verbale ale indicativului, în configurații diferite: narativitatea ar fi consecința combinării preferențiale ale unor sensuri procedurale înscrise în mărci temporale (cf. Barceló, Bres 2006: 15–16; passim).

4.1.4. „Relația narativ ”

¹ În alte lucrări: [rezumat, **orientare narativ**, secvențializare, evaluare, coda].

Preocupându-se de mrcile lingvistice ale narativului, Moeschler (1998: 5) încearcă să răspundă la întrebarea «Quelle est la contribution de la langue à la représentation des éventualités?» (Care este contribuția limbii la reprezentarea evenimentelor?). Cercetătorul dă răspunsuri riguroase în multe lucrări (de ex., 2000), în care vorbește explicit de *directionalitatea mrcilor verbale*. Marca de perfect simplu (PS) ar declina o inferență cronologică înainte (IAV „inférence en avant”), fiind când narativă „să avanseze”. Acest efect de sens ar depinde însă și de o relație lingvistică suplimentară (cea de *cauză-efect* între două verbe succesive), doar combinația lor fiind, deci, la originea relației narative. În ceea ce privește mai mult ca perfectul (PQP „plus-que-parfait”), acesta ar declina o inferență „înăpoi” (IAR „inférence en arrière”).

L. de Saussure (2003) vede narativitatea ca pe o noțiune asociată progresiei temporale, însoțită de relații mai mult (+) sau mai puțin (-) necesare: de tip cauzal (+ *a omorî* > + *a muri*; + *naufragiu* > - *înec*) sau stereotipe (+ *avion la sol* > + *coborâre*; - *a mânca la restaurant* > + *plătiți nota*). Consecința ar fi că *directionalitatea simplă a mrcilor/enunțurilor narative* trebuie înlocuită cu cea de *directionalitate mai mult sau mai puțin în forțe/obligatorie*.

După cum se va observa, fenomenele variabile ale *directionalității*, pe care le vom lua în considerare în cele ce urmează, vor putea face diferența dintre *narativitate în forțe* și *narativitate slabă* – două categorii graduale pe care le propunem mai jos.

4.2. Necesitatea de a defini categoria de „orientare narativă”

Studiile de mai sus nu lasă nicio îndoială asupra evidenței orientării narative a unor mrci lingvistice. Aceasta ne-a motivat (Pop 2009a, 2009b) să propunem definirea orientării narative pe baza noțiunilor invocate mai sus de alți autori și în consonanță cu definiția orientării argumentative deja existente (Anscombe, Ducrot 1983).

4.2.1. Definiția orientării narative

Orientarea narativă (ON) este sensul, indicat de mrci lingvistice, care sugerează destinatarului o suită narativă locală sau globală.

4.2.2. Mrci lingvistice și orientare narativă

Încercăm să răspundem mai jos întrebărilor următoare: Mrci izolate sau fascicule de mrci ar fi responsabile de efectele narative? Ce reguli li s-ar putea atașa?

Având în vedere că relația limbă-text nu se stabilește „direct” (cf. Combettes 1987), regulile discursiv-textuale atașate expresiilor lingvistice ar fi, conform diverselor tentative de descriere:

– **reguli conceptuale** (cf. Combettes 1987, Reboul 2000, Barceló, Bres 2006) pentru unități conceptuale cum sunt cuvintele lexicale;

– **reguli procedurale** (cf. Moeschler 1998, Barceló, Bres 2006) pentru morfeme, cuvinte sau construcții gramaticale (v. adverbele cadrative la Charolles 2006 etc.)

4.2.3. Semantica narativă a mrcilor lingvistice

În fine, dacă luăm în considerare *incidența local-discursivă* (L) ori *textual-globală* (G) a diverselor mrci, ele ar trebui clasificate mai nuanțat în: **mrci cu sens discursiv/local/mezo**, cele care sunt responsabile de conexiuni imediate în discurs și, respectiv, **mrci cu sens textual/global/macro**, cele care declină reprezentări ale unui tip textual. Orientarea narativă ON a celor dintâi va fi notată ONL, a celor din urmă, ONG. Dacă inferențele se efectuează „înainte” (AV), notațiile vor fi ONLAV/ONGAV, iar dacă se efectuează „înăpoi”, notațiile vor fi ONLAR/ONGAR. În fine, dacă inferențele sunt slabe, acele orientări se vor nota (cu litere minuscule): *onlav/ongav*, respectiv *onlar/ongar*.

4.2.4. Schema prototipică a povestirii („récit”)

Dăm mai jos schema secvenței narative în 7 etape, așa cum a fost ea elaborată, diferentiat, de W.Labov, în mai multe versiuni, și de J.M. Adam (1992). Pentru fiecare dintre etapele secvenței maxime, vor fi ilustrate mai jos prin câteva exemple lingvistice generale sau particulare, așa cum apar ele în exemplele noastre.

Se poate observa din tabel că marcurile Prefetei narative, ale Cadrului, ale Situației finale și ale Moralei, ca secvențe libere, declanșează orientări narrative global-textuale, pe când cele ale secvențelor propriu-zis narative, declanșează orientări locale.

Etapele narrative	Marcuri lingvistice	Sens	ON
Prefa a narativ	Etichete meta: <i>fabulă</i> , <i>întâmplare</i> etc.	titluri, genuri	ONGAV
Cadrul/Incipit	formule ± consacrate: <i>Era/A fost odată ca niciodată</i> ; <i>despre...</i> adv. cadrative: <i>Acum mai bine de patru sute de ani..</i> vbe de stare/activitate tps vb: IMP, MMCP	stare inițial de echilibru personaj, loc, timp	ONGAV
Complicarea/ Intriga/ Declanșatorul	<i>Într-o zi/seară ...; ce s-a gândit într-o zi?</i> vb de ev., ruptură tp (IMP: PS/PC/PREZ) <i>Într-o seară, baba edea pe pragul casei i torcea. Stând a a, zăre te în depărtare un c l re ...</i>	eveniment neapătat	ONLAV
Acțiuni/dezvoltare	<i>când, după ce, apoi...</i> <i>Când a ajuns înaintea ei, întrebă pe babă ...</i> vbe de ev.: PS/PC vbe de stare, de activitate	conexiuni cauzale de ev. + stări tranzitorii	ONLAV onlav (- cauz >efect)
Rezolvare	<i>până la urmă</i> vbe rezultative în titluri (fapt divers: <i>Omorât pe zebră</i>), proverbe	punct culminant	ONLAV/ ONLAR
Sit. final	formule ± consacrate : <i>Îi de atunci au trăit în pace mulți ani și au avut mulți copii</i> vbe de stare/de activitate <i>nu mai... cât a fost el domn</i>	stare final de echilibru	ONGAR
Morala/Coda	formule consacrate: <i>Și ce-i cu asta?</i> evaluative: <i>stupoare, era s lă în,...</i> (oral)	evaluare/ sensul povestirii	ONGAR

4.3. Narațiune forte vs narațiune slabă

4.3.1. *Narațiunile forte* ar fi declanșate de marcuri cu orientări narrative puternice, luate izolat ori în configurații mai mult sau mai puțin complexe. Studiul acesta fiind estimativ și general și nepermițând detalierea tuturor aspectelor care ar trebui analizate, vom spune, în principiu, că etichetele meta (*roman, fapt divers, legendă* etc.), formulele consacrate (*A fost odată ca niciodată*), verbele de evenimente „semnificative”, evenimentul declanșator, marcurile temporale omogene (suite de perfect simplu/perfect compus), ordinea narativă progresivă,

conectorii de succesiune temporală (*la început, apoi, la sfârșit*), morala și coda (*-am încă lecat pe a și v-am spus poveste-a a*) sunt marci cu potențial narativ forte.

Putem ilustra acestea observând începutul legendei de la exemplul (1), care cumulează o serie de marci lingvistice forte: situație în trecut (adverbiale cadrative: *Acum mai bine de patru sute de ani*), declanșator (*Într-o seară*), marci de succesiune temporală (*după ce, când...*), succesiune de evenimente (*zărește-te – a trecut – se oprește-te – îmi aruncă ochii – pornește-te – a ajuns – întreabă ...*).

(1) **Legendă**

Acum mai bine de patru sute de ani, pe vârful dealului Dumbrava din Munții Vrancei era o casă în care locuia o babă, pe care o chema Tudora Vranceioaie.

Într-o seară, baba *edeia* pe pragul casei își *torcea*. Stând a a, **zărește-te** în depărtare un câlțel în goana calului. **După ce-a trecut** Dealul Lupului își **se oprește-te** în lunca celor 7 muni ca să mai răsuflă calul, voinicul își **aruncă** ochii împrejur și **pornește-te** către suptă a babei. **Când a ajuns** înaintea casei, **întreabă** pe babă: ... (După *Via a lui Ștefan cel Mare*, Cluj-Napoca, Dacia, 1998: 48–50)

(unde: *Într-o seară* = ONGAV; *După ce a trecut, se oprește-te* = ONLAV; *Când a ajuns, întreabă ...* = ONLAV)

În ceea ce privește exemplul 2, dialogal, narațiunea este foarte, în prima sa parte (cu multe verbe în relație de cauză-efect la perfect compus), cu persoana interviuată povestește o întâmplare. Intervențiile reporterului sunt mai degrabă ratificări și semnale de control (*a a, da, aha, da am am în eles da da*) sau reacții emoționale (*A:oleu!*, *PTI:u:!*), care nu afectează narativul. Firul narativ se construiește prin seria conceptuală cu verbele: am cumpărat > am adus-o > am vrut > a început să sar > ne-am dus > ne-a dat aFA:r > a zis > am aJU:NS > i-a obliGAT > am cumpărat > am chemat > i-au dat > am rămas > am scris > am fost sunat > ne-au spus. Finalul interviului este reprezentat de „morala”: *decide io voiam să v: expun seriozitatei unei fi:rmel* (reformulat apoi mai amplu de participanții la interviu).

(2) **Dezbateri radiofonică /Interviu**

Text, marci	Etape discursive
R. bun ziua	
I. sunt Angela din Tîrgu Mureș	
R. v rog	
I. i: a VREA să v expUN o întîmPLAre <i>după care: (rîs) v las să trage și dumneavoastră concluzia</i>	Povestire ₁
R. ia să auzim/	Prefa
I. <i>despre</i> produsele românești/	Anticiparea moralei
I. am cumpărat o mașină de spălat automat românească /	Incipit/Cadru (tem)
R. a a	
I. am adus-o acasă /	
R. da	
I. cînd am: vrut să o tergem de praf/ a: început să sar TOAtă vopsea de pe ea/	Declanșator
R. <i>A:oleu!</i>	
I. ne-am dus în Apoi la magazin să ne schimbăm mașina/ sau să ne returneze banii	Dezvoltare
R. a a	
I. bine în eles că pe tronu numai că nu ne-a dat aFA:r pe u / și a zis că să mergem la serviciu să ne schimbăm carcașă că mașina este în garanție/ am aJU:NS Pînă la protecția consumatorului/ care: <i>pînă la</i>	Punct culminant Rezolvare

urm **i-a obliGAT** s ne returneze banii înaPOI:/

R. da

I. **i am cump rat** o ALt ma in de sp lat de produc ie italian **stupoare/ dup** doi ani de zile s-a defectat/ : **dup ce am chemat** mai mul i me: teri care nu **i-au da:t** de ca:p t la acest ma i:n

i Povestire₂

Declan ator

Dezvoltare

R. a a

I. **am r mas** cu: ma i:na a a/ i spre- a a: din disTRAc ie sau din: DISpeRAre **am scris** o: scriSOAre

R. da

I. diRECT la FIRma italiAn care produ:ce ma ina/

R. a a

I. **e:ra s : s le IN/ dup** trei s pt mîni **am fost sunat** de la: reprezentan din Bucure ti care **ne-au spus** DOAmn / ne cerem SCU:ze dac produsul nostru NU: EStE cum v-a i dori:t dumneavoastr / v trimitem I:mediat un reprezenta:nt i: **totul se rezolv / v spu:n**

Punct culminant

am r ma:s

R. **PTI:u:/**

I. **O:CA:t /**

R. da

I. **dup : dup : deci dup o: LUn de zile**

R. ah a/

I. **a venit** cineva diRECT de la FIRma italiAn / I: **a cerut** mii: de scuze:/

Rezolvare

R. v MERge ma Ina ce: s-o mai lungim/

I. da

R. sp LA i cu ma ina de sp lat

I. **deci io voiam s v:: v expun serioziTatea unei fi:rme/**

Morala

R. **da am am în eles da da**

I. **deci deci XXX** aicea la noi nu exist serioziTate/ **dac cumperi ceva i nu- i convine patronul numa:' c nu te d afa:r sau la fabric nici nu po: i s discu: il**

Relansare

R. **poate înVA** doamn | **din acest program m rog sau din:: faptul c : noi consumatorii vom deveni mai: vigilen i vom înv a s ne ap r m: drepturile poate înVA în cele din urm c**

I. **deci io zic c totu: se rezum :**

Morala

R. **vorba aia: cliENTu nostru st PÎnu nostru: N-Au:: spus-o degeaba**

/

I. **se rezum în primu rînd la serioziTatea cu care se: se luCREAz cu clientu/**

(Corpus Pop, în *Verba volant*, Echinox 2004)

4.3.2. *Nara iunile slabe* ar fi marcate de verbe de evenimente ne semnificative/ nonevenimente/ evenimente rare (ca în 3, o *descriere de ac iuni*, i 4, *relatare comentat*, mai jos). M rci tipice pentru acest tip de discurs sunt:

- lipsa moralei (3);
- densitatea mic de verbe de eveniment i/sau repetarea acestora („baterea pasului pe loc”)(4);
- digresiuni/întoarceri în plan secundar (4), marcate de conectori enumerativi (*i*, în 3, 4);
- densitatea „st rilor intermediare”, marcate prin verbe la imperfect (4: *era : nu mai l sa : min ea domnule : lega securitatea unu dup altu: îi b tea de-i nenorocea; era frig afar : nu mai pleca nimeni : era pu ini : omora pe to i : lumea zbiera*);

– comentarii (4 min ea domnule ; c dac era pu ini ne omora pe to i) etc.

(3) *Descriere de ac iuni*

atunci oamenii preg tesc cele mai bune bucate *i vin* rudele vecinii din alte sate *i petrec* împreun *i merg* într-o: pe plaiuri undeva într-un loc mai mai : orchestr *i cânt* toat lumea (...) se înfirip diverse idile din: fl c i fete din alte sate...

(Corpus Pop, în *Verba volant*, Echinox 2004)

(4) *dup-aia o vinit grosu armatei*

L1. *dup-aia* o vinit grosu armatei acolo *i în*: în 17 o fost crâncen în 18 o fost în 19 în 20 în 20 o început s ias lumea din întreprinderi X. era acolo cu mitraliere cu C.A.P.-uri cu tancuri nu mai l sa pe nimeni o-nchis întreprinderea min ea domnule lega securitatea unu dup altu xxx de mama dracului îi b tea de-i nenorocea nu tiu ce -o ie it lumea afar [...] era frig afar nici nu mai pleca nimeni c dac era pu ini ne omora pe to i da lumea zbiera nu plec m nu plec m noi de aicea nu plec m nu plec m acas / (cînt) nu plec m pentru c dac sîntem mul i: mul i vom învinge

(Corpus Pop, în *Verba volant*, Echinox 2004)

O secven binar , cu explicitarea momentului declan ator i a deznod mântului, tipic proverbelor (*Cine sap groapa altuia cade singur în ea*) ni se pare specific , de asemenea, nara iunilor slabe. Ca i aglomerarea de inferen e cronologic-cauzale din titluri ce con in verbe rezultative (ex. *Omorât pe zebr* , Pop, Moldovan 2005).

5. Argumente în favoarea categoriei de „orientare dialogal ” (ODi)

Vom încerca în această sec iune s aducem argumente în favoarea no iunii de orientare dialogal .

5.1. Categoria de „valen dialogal ”

În (Pop 1987), am definit prin *valen dialogal* proprietatea unor enun uri de a reclama un alt enun , ca necesar sau posibil, într-o rela ie biunivoc , proactiv sau retroactiv , de schimb interac ional. Această „valen ” nu este altceva decât, pentru a omogeniza terminologia, o *orientare discursiv de tip dialogal*. O vom numi *orientare dialogal* i o vom nota cu **ODi** (AV/AR).

5.1.1. Defini ie

Vom defini „orientarea dialogal ” (ODi) ca sens, indicat de m rci lingvistice, care sugereaz destinatarului o suit dialogal local sau global .

Similar cu forma variabil a orient rii narrative, am remarcat i în orientarea dialogal for e cu intensitate inegal . Am numit, anterior, aceste forme, *valen e dialogale forte* vs *valen e dialogale slabe*. În tabelul urm tor se pot distinge, sintetic, câteva asemenea situa ii:

valen dialogal forte (ODi)

(obliga ia unui r spuns: +reptic)
actul de întrebare ODiAV > +r spuns (5 R₅I₅)
actul de salut ODiAV > +salut (7)
actul de adresare ODiAV > +reptic (6)
etichete meta: ODiAV/AR (5 s nu discut m, s vorbim despre R10, R11, 16 convorbire)

vs valen dialogal slab (odi)

(posibilitatea unui r spuns: ±reptic)
act declarativ > ±comentariu
> ±confirmare (de primire 5 I₆, R₇, R₈, R₉)
> ±respingere (10)
> ±completare (5 I₅-R₆)

Într-un sens asemănător, etnometodologii au introdus noțiunea de *pereche adiacentă*, cu corelatele sale: *rela ie preferat vs nepreferat*. Rela ia preferat este cea „a teptat” de un anumit enunț, cea care va satisface o „valență dialogală” și va constitui cu primul enunț o suit bine formată de replici, putând conduce spre ceea ce, ulterior, s-a numit *completitudine* a unui schimb. Rela ia nepreferat este cea pe care o stabilește cu un enunț dat un enunț „nea teptat” și care nu satisface valența primului, constituind cu acesta o suit de replici incompletă.

O rela ie nepreferat reclamă reluări ulterioare ale interacțiunii până la obținerea „dublului acord” al participanților, adică până la satisfacerea valențelor fiecărei replici. O rela ie nepreferat poate duce, în consecință, la suspendarea interacțiunii sau, a a cum vom vedea din dialogul 5 mai jos, la neratificarea temei și/sau a interlocutorului (5.1.3.).

(5) *spune i domnu Georgic v ascult*

R₁ alo

I₁ alo

R₂ bun ziua

I₂ bun ziua

R₃ bine a i venit

I₃ Georgic mă numesc din Galați

R₄ spune i domnu Georgic / v ascult

I₄ uită-i care-i problema/

R₅ care-i

I₅ deci importurile de toate produsele care: vin din Grecia din: Turcia din: mă rog

R₆ OLANda SPANIA BulGARIA UnGARia

I₆ a a exact exact

R₇ a a

I₇ în spe uLEIu/ uleiul de măsline uleiul: uleiul din stă de floarea soarelui/

R₈ a a

I₈ măslinile i: etc etc

R₉ a a

I₉ sunt direcționate/ nu se mai fac :: deci eu sunt importator (...) nu mai pot să fac vama la Galați cu toate că firma mea e și în Galați

R₁₀ hai dom'le/ s nu discut m de firm : v rog io frumos/ hai s vorbim despre produsele stea: române ti/

I₁₀ exact produsele stea: deci :: cineva/ mi s-a impus să nu mai fac vama Galați

R₁₁ bine deci dumneavoastră aveți problema cu vama Galați io vreau s discut m astăzi despre produsele fabricate în România a a c v a tept pe această tem : la numărul de telefon 2010509

(Corpus Pop, în *Verba volant*, Echinox 2004)

5.1.2. Schimburi bine formate

Schimburile bine formate sunt cele în care valențele dialogale – orientările dialogale – ale fiecărei replici (ODiLAV) sunt satisfăcute la nivelul local, imediat, prin prezența unei replici a teptate (ODiLAR). Este cazul schimburilor de la începutul interacțiunii 5 de mai sus:

(6) R₁ alo ODiLAV
I₁ alo ODiLAR

(7) R₂ bun ziua ODiLAV
I₂ bun ziua ODiLAR

5.1.3. *Aparente malforma ii locale*

O rela ie nepreferat între dou replici poate fi introdus de o replic local nea teptat , dar pertinent în configura ia global a interac iunii. Dup cum se vede mai jos în exemplul (8), actului ini iativ al lui R₃ *bine a i venit* (ODiLAV) nu îi urmeaz r spunsul a teptat, la nivel micro (ODiLAR), ci un alt r spuns – la un enun existent în universul de a teptare mai general al acestei interac iuni radiofonice, cu orientare ODiGAV, în care fiecare intervenent trebuie s se prezinte. Or, prezentarea vine aici direct dup enun ul *bine a i venit* i nu dup unul de forma *Cum v numi i?*, care r mâne subîn eles i nu mai trebuie lansat.

- (8) R. **bine a i venit** ODiLAV
I. Georgic m numesc din Gala i ODiGAR

Aparenta malforma ie local „se rezolv ” la nivelul interpret rii globale i nu va fi deci sanc ionat ca „r u format”.

5.1.4. *Malforma ii globale*

La nivel global, se remarc în dialogul 5 o anomalie, sanc ionat de dou ori de reporter/moderator (în R₁₀ i R₁₁): persoana interviuat nu r spune la tema propus , global, pentru întreaga emisiune.

La enun ul ini ial *spune i domnu Georgic l v ascult* , cu orientare global de tipul ODiGAV, ascult torul r spune printr-o interven ie ratificat de mai multe ori de moderator (întrebare ajut toare *care-i* , completare *OLANda SPAnia BulGARia UnGARia* , trei ratific ri *a a*). Când, îns , ascult torul se îndep rteaz de tema propriu-zis (cu secven a I₉ *deci eu sunt importato:r (...) nu mai pot s fac vama la Gala i cu toate c firma mea e srl în Gala i* , orientat ODiGAR), reporterul întrerupe interven ia acestuia i solicit , explicit, o schimbare tematic (R₁₀ *hai dom'le! s nu discut m de firm : v rog io frumos! hai s vorbim despre produsele stea: române ti l*), printr-o interven ie orientat ODiLAV.

Pentru c ascult torul nu respect pentru a doua oar tema „a teptat ”, va fi exclus din emisiune prin replica R₁₁.

Remarc m în R₁₁ prezen a unui conector pragmatic cu orientare proactiv i retroactiv în acela i timp: *bine*; echivalen ii s i în bibliografia specializat sunt numi i *m rci de structurare a conversa iei MSC*. Hansen (1998) observ , de asemenea, func ionarea conectorului fr. *bien* „bine” la nivelul global al interac iunii. În cazul nostru, *bine* (R₁₁) func ioneaz ca marc de ruptur discursiv-tematic : în ciuda sensului s u evaluativ pozitiv, *bine* pare s nu ratifice tema („firma”) i s pun deci cap t schimbului cu ascult torul Georgic . Utilizarea sa în acest context pare a fi pur structurant . Aceast orientare retroactiv a lui *bine* (ODiAR) se completeaz în R₁₁ cu una proactiv (ODiAV), care anun continuarea interac iunii cu al i participan i (*a a c v a tept pe aceast tem : la num rul de telefon 2010509*).

Este interesant prezen a în acest ultim schimb a conectorului *deci* (I₁₁), ca marc aparent monologal , responsabil de structurarea interven iei ascult torului – o alt marc de tip MSC. Ea indic aici mai multe opera ii de programare discursiv : ca marc de ruptur discursiv , ea indic un *conflict de structurare monologal-local* ; dar aceast dificultate de structurare la nivel monologal pare s î i aib originea în orientarea replicii precedente a reporterului, care impune tema „produse”, perturbând alegerea tematic a interlocutorului: acesta se va afla într-o situa ie de *dificultate ilocu ionar-dialogal* , ezitând între r spunsul pe tema „produse”, ini ial acceptat (*exact produsele stea:*), i tema „vam ”. S-ar putea afirma

atunci c orientarea lui *deci* este monologal i dialogal , retroactiv i proactiv în acela i timp.

6. Argumente în favoarea categoriei de „orientare descriptiv ” (ODE)

Pentru toate tipurile de discurs în general, dar i pentru tipul descriptiv, mai multe studii au indicat prezen a unor m rci specifice textelor informativ-descriptive (Combettes 1987; Combettes et Tomassone 1988; Adam 1990; Habert [2009]), unele precizând distinc ia *prim-plan vs plan secundar*. Chiar dac dependen a reciproc a m rciilor/secven elor (cu valen e retro sau proactive) nu pare a fi fost invocat , ni se pare c unele ar avea orient ri de un tip sau altul.

6.1. M rci lingvistice i orientare descriptiv

Enun urile ecua ionale cu ajutorul verbelor *a fi, a avea* (i sinonimele lor), adjectivele calificative i toi indicatorii de loc (adverbiale spa iale: *sus, jos, la stânga, la dreapta, în mijloc, de-a lungul...*) sunt, evident, m rci care servesc „logica obiectului” descris. Adverbialele care într în corela ii implic în general prin simpla prezen , corelativele lor, creând o „a teptare”. Astfel, *sus*, orienteaz , implicit discursul i spre *jos; stânga* îl orienteaz implicit i spre *dreapta; la intrare* îl orienteaz i spre *ie ire* etc. Categoria de *orientare descriptiv* pare, a adar, s fie pertinent . O vom nota, în func ie i de intensitatea sa: *ODE/ode*.

Pe de alt parte, substantivele care într , explicit sau implicit, în rela ii hipero sau hiponimice, indic , inferen ial, o dependen oarecare a conceptelor/obiectelor. Astfel, *cas* implic , obligatoriu sau nu, *ziduri, acoperi , ferestre, u , trepte, teras ...*, invocarea unuia dintre elemente orientând spre întreg, sau invers, întregul orientând spre p ri. Astfel, o descriere de tip *incipit* într-o nara iune, în care povestitorul ar începe cu *Biserica era înconjurat de morminte* orienteaz receptarea spre elemente ca *sat, cimitir* etc. La nivelul descrierii i similar cu regulile conceptuale invocate pentru verbele narative, aceste rela ii ar trebui considerate regulate, iar reprezent rile lor ar putea fi de forma: *sat > biseric , cimitir, str zi, case, cur i...*; *cas > ziduri, acoperi , pivni , pod, u i, ferestre, camere...*; *camer < cas /apartment*.

În ceea ce prive te *m rciile de integrare linear MIL* (cf. Adam 1990: 166), de tipul *în primul rând, în al doilea rând,... la sfâr it...*, ni se pare c ele sunt mai clar orientate proactiv sau retroactiv: *în primul rând*, sau *întâi* „deschid” o descriere, *în ultimul rând* o „închide”.

În fine, titlul („le thème-titre” la Adam 1992) deschide, global, spre un întreg discurs, fiind orientat, proactiv. Dac cititorul vede scris *Buletin meteo*, se a teapt la o succesiune de enun uri prin care meteorologul caracterizeaz „p r ile componente” ale vremii: cerul, precipita iile, temperaturile, vântul (v. ex. 12).

Putem, a adar, conchide în favoarea categoriei de *orientare descriptiv* ca tip de orientare discursiv supus logicii privirii; determinat , a adar, vizual i spa ial, spre deosebire de logica narativ , determinat temporal.

6.2. Defini ie

Orientarea descriptiv (ODE) este sensul, indicat de m rci lingvistice, care sugereaz destinatarului o suit descriptiv local sau global .

6.3. Tipuri de secven e cu orientare forte (ODEAV)

Dintre textele pe care le-am luat ca exemplu, *definițiile* și *clasificările* (care procedeză de obicei dinspre gen spre specii) sunt exemple de texte puternic orientate descriptiv.

În 9, se poate vedea cum, într-o structurare dialogală, primul enunț, o întrebare care solicită o definiție, orientează discursul spre o dezvoltare de tip descriptiv, cu mări date (*ce-i asta strânsur*):

(9) *ce-i asta strânsur*

R. ce-i asta strânsur

I. strânsur *deci*₁ e hramul *deci*₂ hram fiind o srb toare un patron *deci*₃ Sfântul Gheorghe de Sfântul Gheorghe de srb toare o anumită localitate în serbeaz : *este* o srb toare a satului și atunci oamenii pregătesc cele mai bune bucate și vin rudele vecinilor din alte sate și petrec împreună și merg într-o: pe plaiuri undeva într-un loc mai mare : orchestră și cânt toată lumea (...) se înfiripă diverse idile din: flori și fete din alte sate *deci*₄ e foarte frumos (Corpus Pop, în *Verba volant*, Echinox 2004)

Fiind un discurs oral, producerea se face prin ajustări succesive, de tip sinonimic-ecuațional (*strânsur* : hram : srb toare : patron : Sfântul Gheorghe : srb toare a satului) și evidente conflicte de structurare marcate prin *deci*₁₋₃:

(10) strânsur *deci*₁ e hramul *deci*₂ hram fiind o srb toare un patron *deci*₃ Sfântul Gheorghe de Sfântul Gheorghe de srb toare o anumită localitate în serbeaz)

Locutorul găsește pe rând la următoarea „formula”: după definiția exemplificatoare (*Sfântul Gheorghe*), se ratifică formula generalizatoare, care convine conceptului *strânsur* :

(11) strânsur [...] *este* o srb toare a satului și atunci oamenii pregătesc cele mai bune bucate și vin rudele vecinilor din alte sate și petrec împreună și merg într-o: pe plaiuri undeva într-un loc mai mare : orchestră și cânt toată lumea (...) se înfiripă diverse idile din: flori și fete din alte sate

Buletinul meteo îi impune, prin marca titlu, structura globală ca obligatorie. Este un tip de text cu formă fix :

(12) *Buletin meteo*

Cerul, senin la început, se va acoperi progresiv, iar la noapte vor fi ploaie. **Temperaturile** nu vor scădea sub 7°. **Vânt** moderat.

În ceea ce privește *clasificările* din textele acestea sunt macrostructuri cu forme fixe. Orientarea descriptivă globală, proactivă, o imprimă și aici, titlul. A se vedea în acest sens textul 17, preluat dintr-o carte de biologie:

(13) *Principalele grupe de reptile*

Broaștele (Chelonienii): *sunt* animale de uscat sau semiacvatice. Cele de uscat se hrănesc cu vegetale, cele acvatice mai mult cu carne. Depun ouă în nisip, în gropi mici pe care le bătălesc. Iarna *hibernează*.

Opârlele (Saurenii): *sunt* descendentele reptilelor gigantice care au trăit pe pământ în mezozoic. Și azi mai există opârlele uriașe, exemplu Dragonul din Komodo, Varanul. Iguana *este* singura opârle care are o viață amfibie. Majoritatea speciilor de opârle uriașe trăiesc la tropice. Opârlele din România *sunt* mici și *nu prezintă* pericole (*nu au* dinți veninoși).

erprii (Ofidienii) se deplasează prin târâre, datorită lipsei solzilor pe partea ventrală, care aderă alternativ și succesiv la asperitățile solului, iar în apă înoată prin mișcări ondulatorii ale trunchiului și cozii. Se hrănesc cu animalele mici, pe care le paralizează prin inoculare cu venin (viperele) și pe care le înghit fără le mesteca.

Crocodilii (Crocodilienii) sunt cele mai evoluat reptile. Au dinți mari înfipti în alveole, cavitatea bucală complet separată de cea nazală, iar inima este împărțită în 4 camere. (Biologie, cl. A IX-a, All, 1999: 52–53).

De observat, în această ultimă secvență, mișcările cele mai tipice ale descrierii: verbele *a fi*, *a avea* și sinonimele *a exista*, *a prezenta*; verbe de stare sau de acțiuni obișnuite, permanente, tipice speciei; organizarea lineară în paragrafe succesive structurate identic.

6.4. Tipuri de secvențe cu orientare slabă (ode)

În ceea ce privește mișcările cu orientare descriptivă slabă, ele se leagă de tipuri de descrieri mai puțin restrictive, cum sunt descrierile literare, poetice. Gradul crescut de subiectivitate face ca selecția elementelor introduse în aceste texte să depindă de dispoziția descriptorului. El poate fi mai meticolos, oferind o descriere aproape exhaustivă, ca în 14, sau poate oferi un *crochiu*, de tipul: *sunt înalt și port ochelari*, enunț considerat „suficient” în anumite situații. În fine, cazul descrierii orale poate interesa prin lipsa unor restricții descriptive forte.

6.4.2. Descriere literară

Textul 14 este interesant pentru succesiunea de *mișcări explicite ale privirii*: *hai să privim, iată -l, uitate-o, le vezi?, uitate-l, uitate-i, Stai pu în -o să vezi! Aha! Vezi?...*, subordonate, toate, admirației subiective a scriitorului, care decide singur cât va dura acest „exercițiu de admirație”: până când încheie cu *Hai de ne-om duce și noi!*

(14) În curtea mea

Curtea mea e la ar, pe malul unei ape. **DE JUR ÎMPREJURUL CURȚII** se încinge un gard de cămin, iar pe cămin în care vrbii stau împănate ca albinele în roi, se țese, de cu prim vară până-n toamnă, tulpina de rochi a-rândunicii. **PE MARGINI**, din loc în loc, ca la o azvârlitură de piatră unul de altul, se înalță plopi bătrâni, fuseseră pe care se deapănă vântul; pe vârful lor în acoperământul – cerul. Tufe de agri e dau, în untrul curții, adpost pentru pisicilor mele.

Căci am pisici multe și felurite. **DE AICI**, de la porți a încununat cu iederă, **HAI SĂ PRIVIM**. Ai auzit cucurigu? Răsar soarele. **COCOUL** acela negru e ceasornicul curții mele. **IATĂ -L** pe culme, anou, cu pînteni arcuri, gata ca de luptă.

A, **UITE-O** pe harnica ogrăzii! Repede-repede, sfârșindu-i picioru ele în ghetete galbene pe nisip de iute ce alergă, cu bonica albă de gospodină pe cap, cu cerelii de mărgean la ureche, strâns în fusta ei cu picioru, **bibilica** aleargă dintr-un col într-altul, și pun toate la locul lor.

Albe, linse sau zburlete ca de vânt, legându-se, sâsâind, îndemnând la tărâcere, **LE VEZI?** Cârdu de găte se înalță, una după alta, ca și când cea din capăt ar fi înghițit un mosor de soareșcă careia capătul ar fi hăpăit, pe rând, toate celelalte.

DINCOLO, lângă teuca de apă, sunt **raiele**; parcă-s totdeauna vâduve, a-a-s de ursuze. Mi când mereu din ciotul cozii, la dreapta și la stânga, ca și când le-ar îndemna și îndrepta trupul încotro s-apuce, tu numai și-ți desfaci lopetele pliscului, și se bătălesc-năpă.

COLO, sub tufă de la agri, sunt **cloțele**. Înfoiate, gata să sară în capul oricui s-ar apropia, ele scurmă mereu, ca și când ar căuta o comoară. Își hrănesc **puiorii**, boieri de aur, cu două picături de rubin drept ochi. **UITE-I** cum se frământă, cum se strâng roșii și se desfac pe urmă, cum se ciupecesc pentru un viermișor. Unul a sărit pe spatela mamei, de acolo urmărește

cu ochi orii lui vioi ce fac ceilalți: prinde clipa, sare și apucă viermi orul. Apoi, fugind sub aripa caldă și ocrotitoare a cloței, ospitează. Ceilalți rămân locului prostii, și răcuții, până ce zăresc o altă pradă.

Dar ce-i? Gînile se strâng și privească iscoditoare. **Doi cocoși tineri** s-au apucat de luptă. Penele zboară ca luate de vânt. **Stai pu în -o să vezi! Curcanul** i-a răzrit. UITE-l cum se repede, cum se pune mijlocitor între ei, cum îi desparte; pe cel mai vajnic îl ciupește și-l urmărește până în celălalt col al curții.

AHA! VEZI? S-au oprit toate păsările, cu capul întors spre cer. Gâgăliciile de aur au năvălit sub aripa cloților, și se ascund. O săgeată străbate prin aer. E un vultur. N-avea nici o grijă! **Curcanul** răzrit cel dintâi, i-a scos gura afară și-l urmărește cu ochii, și sare. Gluguiind, parcă-i zice: „Poftim, dacă-i dă mâna!” Dar vulturul e priceput: tie cu cine are de-a face. Un ocol și se terge prin zăre, și caute aiurea o pradă mai pușcă în pizit.

În urma lui păsările își văd de hrană, și puiorii sărăsar iarăși la lumină, și liniște și pacea se lasă peste curtea mea.

Hai de ne-om duce și noi!

(După E. Gârleanu, *Din lumea celor care nu cuvântă*, 1910)

S-au putut observa seria hiperonimică: *curte* > *păsări* > *cocoș*, *bibilic*, *gâște*, *rae*, *cloțe*, *puiori*, *gînile*, *doi cocoși tineri*, *curcan*, dar și mișcările de structurare spațială: *de jur împrejurul curții*; *pe margini*; *din loc în loc*, *ca la o azvârlitură de piatră unul de altul*; *pe vârfuri*; *de aici*; *dincolo*; *colo*; *în urmă* ... Pe scurt, o descriere aproape exemplară, tipică unei scrieri clasicizante.

În fine, să remarcăm opoziția scriitorului pentru ieșirea din descriptivul pur prin dinamizarea relațiilor: riscând să devină monoton, turul cu privirea este lăsat la un moment dat în suspans, pentru a atrage atenția spectatorului spre „scene” cu asinaraive. Echilibrul descriptiv este rupt printr-o primă exclamație-surpriză (*Dar ce-i? Gînile se strâng și privească iscoditoare*), care orientează spre „întâmplare”, spre eveniment. O a doua (*Aha! Vezi? S-au oprit toate păsările, cu capul întors spre cer*) procedează după același tipar. Și după fiecare, cocoșii războinici ori vulturul amenințător pun verbele în mișcare, până la deznodământ și revenirea la normal, la echilibru: *Un ocol și se terge prin zăre, și caute aiurea o pradă mai pușcă în pizit. În urma lui păsările își văd de hrană, și puiorii sărăsar iarăși la lumină, și liniște și pacea se lasă peste curtea mea.*

6.4.3. Descrierea orală

În registrul oral, descrierea poate lua forme percepute ca „dezordonate”, sau extrem de succinte, impresioniste, ale unei stări trecătoare. Cum se întâmplă în exemplul 15, marcat de aproximări și reformulări:

- (15) pot să spun că **am fost** bolnav de viață bolnav de dragoste bolnav de tot
(Corpus Pop, în *Verba volant*, Ed. Echinoc 2004)

6.5. Putem conchide, din cele de mai sus, că tipurile de discurs-text sunt exprimate lingvistic prin ceea ce am putea numi mișcări „orientate discursiv”. Fie că este vorba de orientare argumentativă, narativă, dialogală ori descriptivă, orientarea poate fi forte sau slabă, proactivă sau retroactivă, locală sau globală. Noțiunea de *fir discursiv* (argumentativ, narativ, dialogal sau descriptiv), definită anterior pe baza dominanței și continuității unui tip de mișcare (Pop 2009a), ni se pare interesantă și pertinentă pentru explicarea mecanismelor de lectură: de tip argumentativ, narativ, dialogal sau descriptiv. Căci pentru explicarea, cu ajutorul mișcărilor lingvistice, a împurității genurilor, atât de des invocată, dar, poate, prea puțin explicată „pe text”.

Am văzut deja, în exemplul 14, un caz de schimbare în orientarea discursului, de la descriptiv la narativ. În ultimul subcapitol vom arăta pe scurt, prin balizări variate în text, de ce fabula din exemplul 16 este, simultan, narativ, dialogal, argumentativ și descriptiv.

7. Fuziunea marilor și a genurilor

Vom vedea, într-adevăr, că în textul de mai jos lipsa unui fir puternic de un singur tip face imposibilă o lectură omogenă și că, dimpotrivă, avem de-a face cu un *blend narativ-argumentativ-descriptiv-dialogal*, care nu este un caz unic în tipologiile discursiv-textuale.

(16) „Fabulă” *Vrabia și oricelul* de Victor Eftimiu

Text, marci	Secvențe discursive
<p>Șoricelul zise vrabiei:</p> <p>– SURIOAR, CÂT MI-E TI DE DRAG ! E ti tot atât de micu ca mine și de aceea și culoare. De câte ori te văd coborând din pom după grunete, mi se pare că sunt eu, când mi-or crește aripioare.</p> <p>– N-or să-i crească aripi niciodată ! Îți răspunse vrabia cu dispre. EU NU SUNT SORA TA, și te rog să nu-mi mai spui așa. Se prea poate să fii tot așa de micu ca tine, să mă nânc acelea și grunete și să am aceeași culoare, dar nu uita că eu zbor, cât vreme tu ești un oricel nevrednic. PE NOI NU NE LEAG NIMIC, NU NE APROPIEM CAR. ÎN-O S FIM AL TURI NICIODAT !</p> <p><i>Morala:</i> Am uitat să vă spun că această convorbire avea loc în stomacul unei pisici.</p> <p>(După <i>Antologia fabulei românești</i>, EPL, 1961)</p>	<p>Narativ</p> <p>Dialogal + Argumentativ (tez)</p> <p>Descriptiv (aspect, analogie)</p> <p>Dialogal + Argumentativ concesie antiteză / descriere + arg. str. concesiv / descriptiv</p> <p>Argumentativ/Moral</p> <p>Retur (cadru)</p>

Pentru narativ, *zise* și *răspunse* sunt singurele verbe de eveniment în relație narativ omogenă, căci doar ele sunt la perfect simplu și în succesiunea cauză-efect. Firul narativ este extrem de slab, în plus, prin semantica celor două verbe, eminentemente „de vorbire”, acesta orientează lectura spre o interpretare dialogică forte. Eticheta metadiscursivă din ultima frază (*convorbire*) o confirmă.

Dar celor două fire – slab narativ și puternic dialogal – li se adaugă, printr-o marcă forte, un „sens” argumentativ: eticheta textuală *morala* orientează global spre o lectură argumentativă, chiar dacă actualizarea ei se face sub forma unui incipit narativ recuperat retroactiv (*Am uitat să vă spun că această convorbire avea loc în stomacul unei pisici*) care corectează interpretarea. Argumentativul este bine reprezentat și cantitativ, printr-o suită bine formată de enunțuri și conectori (*dar, cât vreme*) în relație de:

– teză – argument: SURIOAR, CÂT MI-E TI DE DRAG ! E ti tot atât de micu ca mine și de aceea și culoare. De câte ori te văd coborând din pom după grunete, mi se pare că sunt eu, când mi-or crește aripioare;

– contra-argument – contra-teză : N-or să-i crească aripi niciodată ! Îți răspunse vrabia cu dispre. EU NU SÎNT SORA TA, și te rog să nu-mi mai spui așa.;

– argument – contra-argument – concluzie: Se prea poate să fii tot așa de micu ca tine, să mă nânc acelea și grunete și să am aceeași culoare, dar nu uita că eu zbor, cât vreme tu ești un oricel nevrednic. PE NOI NU NE LEAG NIMIC, NU NE APROPIEM CAR. ÎN-O S FIM AL TURI NICIODAT !

Nu în ultimul rând, mrci multiple ar putea conferi textului o interpretare în cheie descriptiv , caci cel puîn două fire discursive de acest tip se fac distincte (cu verbele *a fi*, *a i se prea*, *a avea*, adjective calificative și mrci comparative):

– *e ti drag ; e ti tot atît de micu ca mine i de aceea i culoare; mi se pare c sunt eu;*

– *eu nu sunt sora ta; se prea poate s fiu tot a a de micu ca tine, s m nînc acelea i gr un e i s am aceea i culoare, dar [...] eu zbor, cît vreme tu e ti un oricel nevrednic. Pe noi nu ne leag nimic, nu ne apropie m car.*

Reprezentările subiective pe care fiecare dintre cele două ființele au una despre cealalt orientează însuși, la nivel global, și chiar în absența explicită a tezelor, spre cele două concluzii distincte (*e ti sora mea* vs *nu e ti sora mea*). Argumentativul și subordonează descrierile, care apar cu rolul de a servi drept argumente într-un demers persuasiv.

8. Concluzii

8.1. La capătul acestui succint parcurs ni se pare că există totuși argumente suficiente pentru a putea afirma fără echivoc existența, prin mrci specifice, a unor sensuri discursive în limbă. Am putut vedea că reprezentările mentale de un tip sau altul (scheme narative, argumentative, descriptive, dialogale) sunt declanșate de mrci lingvistice cu orientări specifice, locale sau globale, mai slabe sau mai puternice. Ceea ce unii cercetători întreprind în mari și detaliate proiecte de cercetare (cf. Moeschler, pentru narativ), ni se pare că este de fapt pentru toate tipurile de legături discursive, prin evaluarea orientării și ponderii pe care le au mrcile lingvistice – *lexicale, gramaticale și relaționale* – împreună cu regulile care se pot atașa a acestora, fie ele reguli conceptuale, procedurale, ori mixte.

Descrierea diferitelor configurații este un program complex care are nevoie și de instrumente ale lingvisticii/pragmaticii cognitive.

8.2. Am notat mai sus orientările discursive (pstrînd notația lui Ducrot și, pledînd, astfel, pentru omogenizare): *orientarea argumentativă* cu OA, *orientarea narativă* cu ON, *orientarea dialogală* cu ODi și *orientarea descriptivă* cu ODe.

8.3. La fiecare tip discursiv (și chiar pentru tipuri de text) există mrci/configurații de mrci preferate, forte/slabe, cu orientare locală sau globală, proactive (IAV) sau retroactivă (IAR). Că există și alte tipuri discursive, nespecificate aici, și că afirmațiile de mai sus rămân valabile și pentru aceste alte tipuri o dovedește, de exemplu, o marcă lingvistică a limbii române (*cic*) specializat pentru discursuri raportat „din auzite” (în franceză, un hiper-discurs: *l’ouï-dire*), cum sunt *legenda, bârfa, zvonul* etc.¹

8.4. Didactic vorbind, abordarea aceasta a genurilor prin mrci lingvistice poate fi utilă din mai multe puncte de vedere. În primul rând pentru a da un suport material, lingvistic, noțiunilor intuitive de *fir discursiv*. În al doilea rând, pentru a demonstra întrepînderea și interdependența *tipurilor de secvențe* în discurs-text. Astfel, *descrierea subiectivă* orientează

¹ A se observa cum firul narativ al legendei este punctat, din loc în loc, pe parcursul povestirii, prin *cic* ori sinonime explicite ale acestei mrci:

(21) *Cana de aur*

Am auzit i eu de la btrîni no tri cîinste și dreptate ca pe vremea lui Vodă epe n-a fost, nepoate, niciodată. Nici tu minciun, nici tu năpăstuire, nici tu beie, ori alt lucru ce-l strică pe om nu se mai afla. Da' cu hoții și tâlharii a făcut Vodă isprava cea mai mare. **Cic** peste tot i-a dibuit, de n-au scăpat de eapa lui, miculi -doamne, nici în gaur de arpe! Cum îl prindea pe hoș, cum îl puneă în eap! Prindea un altul, și tot așa! Și-l săpe la răspântii, înfip și în pari, și-i văz luma, cu ciorile pe ei. Și așa, **cic**, ar fi scăpat epe al nostru ara de toși hoții, că n-a mai rămas unul pe atunci niciea. (După *Dracula*, Cluj-Napoca, Dacia, 1999: 24–25)

clar spre *argumentativ* (v. în 14, OA forte), dar poate orienta și spre *narativ* (v. ex. 14, ON slab); *fabula* este un discurs *narativ-argumentativ* prin excelență (ON/OA), dar care nu exclude alte tipuri de secvențializare; etc. Orientarea discursivă a *discursurilor orale* se face trecând adesea prin conflicte de structurare/orientare și prin ajustări succesive (v. ex. 9). În fine, abordarea tipurilor de discurs-text prin metode lingvistice tipice poate aduce suporturi concrete și multiple interpretărilor cognitive și stilistice ale textelor, indicând sursa/sursele numeroaselor efecte de sens, de la nivelurile *micro*, *mezo* sau *macro* ale producerii discursului, și eliminând interpretările univoce, fatalmente exclusiviste și reductive.

SURSE

*** *Antologia fabulei românești*, București, Editura pentru Literatură, 1961.

Biologie, cl. a IX-a, All, 1999.

Corpus Pop, în *Verba volant*, Cluj-Napoca, Echinox, 2004.

****Dracula*, Cluj-Napoca, Dacia, 1999.

Gârleanu, Emil, *Din lumea celor care nu cuvântă*, București, Coresi, 1910/2007.

BIBLIOGRAFIE

Adam, Jean-Michel, 1992, *Les textes. Types et prototypes*, Paris, Nathan Université.

Anscombe, Jean-Claude, Oswald Ducrot, 1983, *L'argumentation dans la langue*, Bruxelles, Mardaga.

Barcelo, Gérard Joan, Jacques Bres, 2006, *Les temps de l'indicatif en français*, Paris, Ophrys.

Bres, Jacques, 1994, *La Narrativité*, Louvain-la-Neuve, Duculot.

Charolles, Michel, 2006, „La référence des compléments en *un jour*”, în Riegel, Schneckeder, Swiggers, Tamba (eds.) 2006: 53–69.

Combettes, Bernard, 1987, „Types de textes et faits de langue”, *Pratiques*, 56, p. 5–17.

Combettes Bernard et Tomassone, Roberto, 1988, *Le texte informatif, aspects linguistiques*, Bruxelles, De Boeck-Wesmael.

Habert, Benoît, „Des registres à une grammaire à registres”,

www.limsi.fr/~habert/.../BHabertPresentationBiber04-mp4.pdf (consultat în 10 nov. 2009)

Hansen, Maj-Britt Mosegaard, 1998, „La grammaticalisation de l'interaction ou Pour une approche polysémique de l'adverbe *bien*”, *Revue de Sémantique et Pragmatique*, 4, p. 111–138.

Labov, William, 1993, *Le parler ordinaire: la langue dans les ghettos noirs des États-Unis*, Paris, Minuit.

Labov, William & Joshua Waletzky, 2003, „Narrative Analysis: Oral Versions of Personal Experience”, în Paulston, Tucker (eds.), 2003: 74–104.

Moeschler, Jacques (éd.), 1998, *Le temps des événements*, Paris, Kimé.

Moeschler, Jacques, 2000, „Le modèle des inférences directionnelles”, *Cahiers de linguistique française*, n° 22, p. 57–100.

Paulston, C.B., G.R. Tucker (eds.), 2003, *Sociolinguistics. The Essential Readings*, Oxford, Blackwell Publishing Ltd.

Pop, Liana, 1987, „Valences discursives”, *Revue roumaine de linguistique*, XXXII, 4, p. 377–394.

Pop, Liana, 2009a, „Le fil narratif”, Actele colocviului *Timpul – axe de interpretare*, coala doctoral Universitatea din București, 2009 (în curs de apariție).

Pop, Liana, 2010b, „La narration dans la langue”, Actele colocviului *Énonciation et grammaire*, Universitatea din Toulouse, mai 2009 (în curs de apariție).

Pop, Liana, Victoria Moldovan, 2005, „Interferențe în comunicarea profesională. Perspectivă interculturală”, în *The Impact of European Integration on the National Economy, Business Modern Languages and Communication*, p. 56–65.

Reboul, Anne, 2000, „La représentation des éventualités dans la Théorie des Représentations Mentales”, *Cahiers de linguistique française*, 22, p. 13–55.

- Reinhart, Tanja, 1986, „Principes de perception des formes et organisation temporelle des textes narratifs”, in *Hommage à Mitsou Ronat*, n.º14 / 15, p. 45–92.
- Riegel, M., C. Schnedecker, Peter Swiggers, Irène Tamba (eds.), 2006, *Aux carrefours du sens*, Hommages offerts à G. Kleiber pour son 60e anniversaire, Leuven, Peeters.
- Saussure, Louis de, 2000, „Les règles conceptuelles en question”, *Cahiers de linguistique française*, 22, p. 147–164.
- Saussure, Louis de, 2003, *Temps et pertinence*, Bruxelles, Editions Duculot.
- Travaux de linguistique* no 39/1999: *Temps verbaux et relations discursives*.
- Vet, Co, 1999, „Temps verbaux, relations rhétoriques et chaînes topiques”, *Travaux de linguistique*, 39, p. 59–78.

Linguistic Markers and Discourse Orientation

Starting from the statement that some linguistic markers (such as the lexical, grammatical ones, at the *micro* level of analysis) take discursive-textual functions, showing, at *mezo* level, possible developments of the discourse, or, at the *macro* level, even textual global schemes/patterns, we have identified linguistic, lexical and/or grammatical markers bearing certain discursive-textual type of interferences (such as narrative, descriptive, argumentative, dialogic ones, etc).

This type of approach lies at the crossroads of language description and discourse description, attempting to demonstrate which are the ways and zones where the articulation between linguistic and, respectively, discursive-textual description takes place.

Within our research we have looked at studies opening the perspectives for analysis in one discursive mode or other, and we have continued by investigating areas/zones less described from this perspective. The study confirms our general hypothesis, which is the „discursive orientation” of linguistic markers (i.e. the integration of discourse in language).